

Sygn. akt **IX Ka 937/22**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia (del.) Radosław Lenarczyk**

Protokolant: sekr. sądowy Paweł Hałasa

przy udziale przedstawiciela oskarżyciela prywatnego (...)

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2022 r.

sprawy **W. Z.**

oskarżonego z art. 212 § 2 k.k. w zb. z art. 216 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie

z dnia 13 maja 2022 r., sygnatura akt IV K 590/18

orzeka:

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżyciela prywatnego (...) na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 100 (stu) złotych oraz ustala, że pozostałe koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi oskarżyciel prywatny.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 937/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 13 maja 2022 roku w sprawie o sygn. akt IV K 590/18.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>W złożonej apelacji pełnomocnik oskarżyciela prywatnego zarzucił:</p> <ul style="list-style-type: none"> - naruszenie przepisów postępowania tj. art. 442 § 3 kpk mające istotny wpływ na wynik sprawy poprzez jego błędne niezastosowanie i poprzez pominięcie zapatrywań prawnych i wskazań sądu II instancji wydanych w postanowieniu z dnia 17.05.2021 r. w sprawie o sygn. akt Kz 392/21; - błąd w ustaleniach faktycznych polegających na błędnym przyjęciu nie znajdującym oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, że W. Z. jest lub był członkiem (...); - błąd w ustaleniach faktycznych poprzez błędne uznanie, że zamieszczone przez W. Z. komentarze zawierały treści, które pomawiały (...) o takie właściwości, które mogą narazić ją na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania danej działalności oraz błędne zakwalifikowanie wypowiedzi oskarżonego jako „opinii”; - naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 212 § 2 kk poprzez ich błędną wykładnię i w konsekwencji błędne niezastosowanie, w sytuacji gdy 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	opisane w akcie oskarżenia czyny wypełniały znamiona przestępstwa opisanego w tym przepisie;	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Przeprowadzona przez sąd odwoławczy kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, iż zaskarżone orzeczenie sądu rejonowego w zakresie ustaleń faktycznych mających wpływ na treść orzeczenia, kwalifikacji prawno-karnej ustalonego stanu faktycznego są w pełni prawidłowe. Sąd rejonowy nie dopuścił się również naruszenia przepisów postępowania. Wywiedziona apelacja jest w sposób oczywisty niezasadna.</p> <p>Ad.1</p> <p>Sąd w pierwszej kolejności rozpoznał zarzut naruszenia przepisów postępowania, gdyż jest to zarzut najdalej idący. W ocenie sądu nie doszło do naruszenia przepisów postępowania tj. art. 442 § 3 kpk mającego wpływ na wynik sprawy. W związku z tym należało ocenić ten zarzut jako niezasadny.</p> <p>Sąd I instancji, wbrew twierdzeniom oskarżyciela prywatnego wyrażonym w apelacji, zastosował poprawnie, jak również nie pominął zapatrywań prawnych i wskazań sądu II instancji wydanych w postanowieniu z dnia 17.05.2021 r. Sąd I instancji dokonał poprawnej oceny sformułowań użytych przez oskarżonego na stronie internetowej (...) w kontekście możliwości poniżenia (...) w opinii publicznej lub narażenia jej na utratę zaufania potrzebnego</p>		

dla wykonywanej działalności. Rozważania sądu odwoławczego w przedmiotowym postanowieniu nie były bezwzględnie wytycznymi oceny zachowania oskarżonego, jako niekorzystającego ze swojego prawa do wolności słowa ze względu na ochronę dobrego imienia i praw innych osób, a jedynie wytycznymi do miarkowania zakresów ochrony wolności słowa oskarżonego, a dobrego imienia osoby prawnej – oskarżyciela prywatnego. Sąd I instancji prawidłowo i szczególnie rozważył zakres ochrony prawa wolności słowa i jej różnicowanie w zestawieniu z ochroną dobrego imienia osób prawnych, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności. Chybione są twierdzenia apelującego, iż sąd I instancji nie odniósł się do dóbr osobistych (...), gdyż w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku znajdują się wyczerpujące wywody dotyczące dóbr osoby prawnej i zakresu ich ochrony względem konstytucyjnych praw osób fizycznych.

Sąd I instancji ocenił wypowiedzi oskarżonego jako krytyczne, wyraziste i kontrowersyjne, nie było zatem potrzeby wbrew twierdzeniom apelującego odnoszenia się do definicji słowa „moloch”, gdyż ocena ta była wystarczająca dla dokonania poprawnej analizy wypowiedzi pod kątem prawno-karnym.

Ad. 2

Należało uznać, że apelujący ma rację, iż nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym twierdzenie, że W. Z. jest lub był członkiem (...). Jednakże ustalenie to nie ma w ocenie sądu znaczenia dla ustalenia faktów istotnych w sprawie. Nie

sposób również przyjąć, iż ten błąd miał wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Oskarżony W. Z. jest członkiem lokalnej społeczności, prezesem Stowarzyszenia (...)i decyzje (...) na niego oddziaływają, co daje mu prawo do ich krytycznej oceny. W związku z tym wywody sądu rejonowego zawarte w pisemnym uzasadnieniu pozostają nadal aktualne i poprawne.

Ad. 3 i 4

Wbrew twierdzeniom apelującego sąd I instancji prawidłowo uznał wypowiedzi oskarżonego jako ocenę. W. Z. w sposób dosadny i obrazowy wyraził krytyczny osąd działalności (...). Nieuzasadnionym byłoby uznanie tych wypowiedzi jako czegoś innego, niż sąd o wartości czegoś, czy krytykę (definicja słowa ocena według Słownika Języka Polskiego przywołana w apelacji). Chybione są również twierdzenia, iż wypowiedź ta miała jedynie na celu poniżenie i ośmieszenie oskarżycielki prywatnej. Oskarżony szczegółowo wyjaśnił swoją motywację i okoliczności zamieszczenia wpisu związane z Walnym Zgromadzeniem Spółdzielni oraz jej sytuacją finansową, co znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym sprawy.

Sąd I instancji szczegółowo odniósł się w swoim uzasadnieniu do tego, iż wypowiedzi oskarżonego nie mogły narazić (...) na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania jej działalności. Sąd odwoławczy w pełni podziela te wywody.

Sąd I instancji dokonał prawidłowej wykładni art. 212 § 2 kk i słusznie uznał, iż zachowanie oskarżonego nie wypełniło znamion

przestępstwa opisanego w tym przepisie. Słusznie wskazał sąd I instancji, iż przedmiotowe komentarze zostały zamieszczone na (...) stronie Stowarzyszenia (...), a nie na stronie o charakterze ogólnym i dotyczącym działalności całej (...), co wpłynęło znacząco na ograniczenie kręgu odbiorców tych treści. Nie sposób przyjąć, iż przedmiotowe komentarze, wbrew twierdzeniom apelującego narażają na trudności w zakresie pozyskiwania kontrahentów. Również nie sposób uznać, iż wpisy oskarżonego wpłyną na kojarzenie spółdzielni z komunistyczną symboliką. (...) jest jedną z największych i najstarszych spółdzielni, w związku z tym ocena osoby prywatnej nawet krytyczna, kontrowersyjna wyrażona w komentarzu na (...) nie może wpływać na utratę zaufania publicznego, potrzebnego do wykonywania jej działalności.

Sąd rejonowy prawidłowo wskazał, iż w przypadku konfliktu pomiędzy prawnie chronionymi dobrami, w tym przypadku dobrym imieniem osoby prawnej, a wolnością słowa osoby fizycznej koniecznym jest rozważenie ad casum, które zasługuje na dalej idącą ochronę. Następnie sąd rejonowy przy uwzględnieniu zasady proporcjonalności prawidłowo ocenił, iż w tej sytuacji karalność wygłaszanej oceny przez oskarżonego stanowiłaby nadmierną ingerencję w sferę wolności wypowiedzi. Sąd odwoławczy w pełni podziela stanowisko sądu rejonowego w tym zakresie i przywołane przez ten sąd w uzasadnieniu orzeczenie Sądu Najwyższego.

Wniosek	
Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Obciążenie oskarżonego kosztami postępowania odwoławczego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec nieuwzględnienia zarzutów wnioski apelacji należało uznać za niezasadne.	

<i>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</i>	<i>PODLEGAJĄCE</i>
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<i>ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</i>	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 13 maja 2022 roku w sprawie o sygn. akt IV K 590/18.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Przeprowadzona kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, iż sąd rejonowy nie dopuścił się żadnej obrazy przepisów postępowania w	

<p>rozumieniu art. 438 pkt 2 kpk, w tym art. 442 § 3 kpk, błędu w ustaleniach faktycznych w rozumieniu art. 438 pkt 3 kpk. Ustalony zaś stan faktyczny poddany został trafnej ocenie prawno-karnej, sąd pierwszej nie dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego. Wyrok sądu I instancji był w pełni prawidłowy, a zarzuty apelacji okazały się całkowicie niezasadne.</p> <p>W ocenie sądu odwoławczego sąd I instancji nie dopuścił się także żadnych innych uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu, które skutkowałyby koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, stosownie do wymogów określonych w art. 439 kpk.</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Koszty Procesu	

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Sąd na podstawie art. 636 § 1 i 3 kpk w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżyciela prywatnego (...) na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 100 (stu) złotych oraz ustalił, że pozostałe koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi oskarżyciel prywatny.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel prywatny	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego da Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 13 maja 2022 roku w sprawie o sygn. akt. IV K 590/18	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo	

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana